

Duyên QUÊ

Hương thi thơ

MODÉRATO CON ANIMA

Em gái vườn quê Cuộc đời trong trắng đêm mưa giải nắng mà em biết

yêu trắng đẹp ngày rằm Anh biết mặt em một chiều bên thềm gióng

hò êm đêm và đôi mắt em lóng lánh sau rèm Ai hát ngoài ao chung ngồi giặt áo giòng

hò êm quá mà anh ngờ ai rót mật vào lòng Anh cuộc vườn sau mặt trời trên

đầu Ruộng vườn lên màu vì em ước mong đây đó chung lòng

Gió xao ao bèo Em thương anh không kể là giàu nghèo miễn rằng tình đắng son

leo. Núi cao em cũng trèo sông sâu em cũng lội vạt dào em cũng qua

Gió lay cành đa anh thương anh thương em thật thà Mưa lay hoa

cà Da em quá mặn mà và thương bao giọt mồ hôi đẹp má mặn môi Dăm

miếng trâu cay một buồng cau trắng một buồng cau trắng mà duyên đôi

ta nên vợ thành chồng một túp lều tranh một vùng trăng tròn một

vùng trăng tròn mà tha thiết yêu cho hết tơ lòng. Cho

đến ngày mai dù mưa hay nắng, lòng ta vẫn thẳng mà đôi chúng

ta xây ụng đời này. Ta có bàn tay một tình yêu này một

đời sum vầy thì đâu khó chỉ lấp biển vá trời...